

عطر سبقت

آرش جلیلی

استاد حبیب اله بدیعی

گردآورنده

منوچهر سهیلی

عطر بنفشه

۲۰ قطعه برای ویلن و ارکستر تک صدا

همراه با لوح فشرده

گرد آورنده : منوچهر سهیلی شمیرانی

نوازنده ویولن : منوچهر سهیلی شمیرانی

طراح روی جلد : مهیار سهیلی شمیرانی

نت نویسی آثار و نگارش کامپیوتری : منوچهر سهیلی شمیرانی

ضبط صدا ، میکس و مسترینگ : مهیار سهیلی شمیرانی

معرفی قطعات : ش. گنج بخش

چاپ اول : ۱۴۰۱

شمارگان : ۱۰۰۰ نسخه

حق چاپ محفوظ است

شابم : 9-312-69850-0-979

مرکز پخش : کلیه کتابفروشیهای معتبر

سایت مولف : www.soheilymusic.com

ایمیل : Info:soheilymusic@gmail.com

قیمت ۹۰,۰۰۰ تومان

فهرست

- ۱ ..... نام کتاب و مولف
- ۲ ..... شناسنامه کتاب
- ۳ ..... معرفی همراهان در گردآوری این کتاب
- ۴ ..... تصویر استاد حبیب اله بدیعی
- ۵ ..... مقدمه
- ۶ ..... فهرست
- ۸ ..... دو تصویر از استاد حبیب اله بدیعی
- ۹ ..... زندگینامه استاد حبیب اله بدیعی
- ۱۲ ..... اظهار نظر هنرمندان در مورد توان نوازندگی استاد بدیعی
- ۱۴ ..... تصویر اساتید پرویز یاحقی و حبیب اله بدیعی
- ۱۵ ..... متن نامه و دستخط پرویز یاحقی در مورد حبیب اله بدیعی
- ۱۸ ..... عکس یادگاری منوچهر سهیلی در کنار استاد حبیب اله بدیعی
- ۱۹ ..... تصویر منوچهر سهیلی شمیرانی (مولف)
- ۲۰ ..... زندگینامه هنری منوچهر سهیلی (مولف)

آهنگها :

صفحه	نام آهنگ	ترانه سرا	دستگاه	مطلع شعر
۲۳	سفر کنم	نواب صفا	دشتی راستکوک	سفر کنم تنها روم تنها ره صحرا روم
۲۶	کجا میروی	نواب صفا	همایون راستکوک	کجا میروی ، کجا میروی ، به کوی تو بی اختیار آدمم
۲۹	میگریزم	رحیم معینی کرمانشاهی	دشتی راستکوک	میگریزم ، میگریزم ، اشک حسرت از چه ریزم
۳۲	کعبه دلها	بیژن ترقی	دشتی راستکوک	چو مجنون گیرم از عاشقان نشانه کعبه

۳۵	گیسوی شب	نواب صفا	سه گاه	رنگ از روی شب پریده سر زد از افق ناگهان سپیده
۳۸	عطر بنفشه	رحیم معینی کرمانشاهی	مخالف سه گاه راستکوک	خیز و بیا که تازه شد روی چمن ز باران
۴۱	پیوند گلها	رحیم معینی کرمانشاهی	اصفهان راستکوک	از من حکایتی نو، از حال گل تو بشنو
۴۴	دیگه بسمه	علی شیرازی	شور	یه عمر در آرزویت خدا خدا کرده دلم
۴۷	اگر با من بودی	رحیم معینی کرمانشاهی	افشاری	اگر با من بودی، چه طوفانها گوئی، بیا می شد
۵۰	رفته بودم	بیژن ترقی	سه گاه	رفته بودم کز پریشانی ره صحرا بگیرم
۵۳	شعله سرکش	رحیم معینی کرمانشاهی	شور	الهی اگر عاشق شود، روزی چو من، دیوانه اش کن
۵۵	الهی بمونی	هما میر افشاز	اصفهان	به شهر و دیاری ببر تو مرا، که نور خدا باشه و منو تو
۵۸	بس کن	لیلا کسری	سه گاه	آواره دیوونه ام من، بس کن
۶۱	به میخانه بیا	رحیم معینی کرمانشاهی	چهارگاه راستکوک	تو اگر خواهی که ببینی حالم، به میخانه بیا
۶۴	اشک پاک	نواب صفا	اصفهان	من اشک پاک روشنم، فروغ جاودان منم
۶۷	سرو چمن	بیژن ترقی	بیات ترک	من آن سرو چمنم، بدین قامت که منم، بهای گل شکنم
۷۰	بیا بیا	تورج نگهبان	چهارگاه راستکوک	بیا بیا دل ستمدیده مرا عاشق تر کن
۷۳	گل کرده پونه	هما میر افشاز	مخالف سه گاه راستکوک	گل کرده پونه دوباره، درسینه دلم بی قراره
۷۶	مست کی هستی	بیژن ترقی	دشتی راستکوک	شب آمد، ز گرد ره، می روی کجا، خانه که را می کنی تو روشن
۷۹	هنوز اگر درانتظارم	نا شناس	شور	هنوز اگر بود فروزان، شب سیه چو شمع سوزان

زندگینامه استاد حبیب اله بدیعی :

استاد حبیب اله بدیعی موسیقیدان برجسته ایرانی ، ویلونیسیت ، آهنگساز و سولیست ، در چهارم فروردین ۱۳۱۲ در استان مازندران در شهرستان "سوادکوه" روستای "ازآنده" در آغوش پدر و مادری که برای هنر و هنرمندان احترامی خاص قائل بودند ، تولد و پرورش یافت . پدر وی نیز دوتار نواز بود.

دو ساله بود که پدرش "سوادکوه" را ترک و در شهر ساری اقامت گزید و به کار فلاحیت و تجارت پرداخت. در سن هشت سالگی همراه خانواده خود به تهران آمد و مقیم این شهر شد.

برادر بزرگ استاد حبیب اله بدیعی در ساری برای خود ویولنی تهیه کرده و نزد یک نوازنده ارمنی به فراگرفتن ویلن مشغول شده بود . ولی بعد از دو سال از ادامه کار خسته شده و نواختن ویلن را ترک می کند. در این زمان حبیب جوان گهگاهی بدون اجازه و دور از چشم برادر مشتاقانه دستی به آرشه ویلن برده و نغمات دلنشینی به گوش می رساند. این عمل از دید برادر مکتوم نماند و وقتی علاقه شدید او را نسبت به موسیقی می بیند ویولن را به او هدیه می کند.

حبیب اله بدیعی نوجوان که مدتها با سعی خود به تمرین ها ادامه داده بود ، در سال ۱۳۲۶ به کلاس آقای "مفخم پایان" می رود و از ایشان کسب فیض می کند. دکتر لطف اله مفخم پایان یکی از شاگردان خوب و باوفای استاد ابوالحسن صبا بود ، چنانکه اغلب ردیفهای استاد به خط و اهتمام این هنرمند نوشته و چاپ شده است. وی مدت سه سال حبیب اله بدیعی را در فراگیری ردیفهای صبا تعلیم داد. بدیعی رفته رفته چنان پیشرفتی در کار موسیقی حاصل می کند که در سال ۱۳۲۹ یعنی پس از سه سال نوازندگی به عنوان سولیست در برنامه رادیو ارتش به نواختن ویلن مشغول می شود. بعد از دو سال در واقع در سال ۱۳۳۱ به کلاس استاد ابوالحسن صبا می رود و مدت دو سال از محضر او کسب فیض کرده و دوره تکمیلی آوازه را نزد او به پایان می رساند. در همین زمان که نزد استاد صبا به فراگیری مشغول بود ، مدت دو سال نیز نزد یکی از اساتید موسیقی کلاسیک خارجی به نام "جینگوزیان" که از ارمنه قفقاز بود دوره می بیند.

استاد بدیعی همزمان با فراگیری و نوازندگی ویولن ، تحصیلاتش را تا اخذ لیسانس از دانشکده علوم با موفقیت به پایان رسانید .

استاد بدیعی علاقه وافری به موسیقی اصیل و سنتی ایران داشت و اعتقاد او بر این بود که موسیقی ملی هر کشور نماینده اعتلاء روح آن ملت است و اگر بخواهند استقلال و همبستگی ملتی را از او بگیرند، اول موسیقی و فرهنگ و ادبیات آن کشور را تسخیر می کنند بعد به سراغ سایر نشانه های ملی آن کشور می روند .

حبیب اله بدیعی در نواختن دستگاهها و گوشه های آواز قدرت و توانایی قابل ملاحظه بی دارد . در آهنگسازی و نوازندگی دارای سبک خاصی است که هر یک از آثار او از شیوایی و لطافت کم نظیری برخوردار است. او همین که می بیند تکرار نغمات و گوشه ها ممکن است برای شنونده کسالت آور باشد به قطعه بی ضربی روی می آورد که موجب

تنوع و مبین قدرت نوازندگیش می گردد به طوری که بسیاری از اهل فن معتقدند سلوی مشهور او که در دستگاه "شور" نواخته شده به ملاحظت و عظمت تمامی دریای مازندران زادگاهش می باشد و شنونده را در الهام و رؤیاهای دور و دراز فرو می برد. وی همچنین در اغلب آهنگهای ترانه هایش از دو و یا سه ریتم استفاده کرده است

حبیب اله بدیعی ابتدا در سال ۱۳۳۳ در رادیو ارکستر کوچکی را رهبری می کرد که بعدها بنا به تجدید نظر تشکیلات ارکسترهای رادیویی، ارکستر شماره ۶ نامگذاری گردید. وی در سال ۱۳۳۷ بنا به دعوت داود پیرنیا سرپرست برنامه گلها، کار خود را در این برنامه با خوانندگانی چون: غلامحسین بنان، حسین قوامی، اکبر گلپایگانی، محمودی خوانساری، محمد رضا شجریان و غیره ادامه داد.

وی در سال ۱۳۴۳ عضو شورای موسیقی رادیو، در سال ۱۳۴۵ معاون اداره رادیو تهران و سپس معاون اداره موسیقی، سال ۱۳۴۶ تا سال ۱۳۵۱ رئیس اداره موسیقی رادیو و از سال ۱۳۵۱ تا سال ۱۳۵۸ عضو شورای واحد موسیقی که اعضاء آن متشکل از آقایان: مرتضی حنانه، علی تجویدی و حسینعلی ملاح بود منتصب گردید و ضمن رهبری ارکسترهای شماره ۲ و ۴ و ۶ مدت ۶ سال رهبری ارکستر "باربد" را نیز به عهده داشت.

فریدون ناصری آهنگساز خوب و هنرمند در یکی از برنامه های رادیویی می گوید: "حبیب اله بدیعی یکی از آهنگسازان و نوازندگانی است که در این رده می شناسیم. او یکی از زبردست ترین بداهه نوازان یا بداهه سرایانی است که ما طی سال های اخیر در سرزمینمان دیده ایم.

حبیب اله بدیعی نه فقط استعدادی باورنکردنی در بداهه نوازی و ردیف شناسی، بلکه اگر لازم می بود بالاترین درجه قدرت تقلید را هم از هنرمندان گذشته دارا بود. او این کار را زمانی انجام می داد که از هر جهت لزوم این عمل محرز می بود. کما اینکه بعد از فوت استاد بزرگ ابوالحسن خان صبا نواری از قطعه معروف "زنگ شتر" او در دست نبود و یا حداقل رادیو چنین نواری نداشت حال این که لازم بود به خاطر بزرگداشت استاد از دست رفته این شاهکار همیشه جاویدان او پخش می شد. استاد صبا شاگردان زیادی داشت منجمله حبیب اله بدیعی. بنا به صلاحدید مدیر آن روز رادیو چند نفر از شاگردان مرحوم استاد صبا، قطعه "زنگ شتر" را نواختند و قطعه ای که بنا به نظر بسیاری پذیرفته شد و حتی به نام مرحوم استاد صبا پخش گردید، قطعه ای بود که حبیب اله بدیعی نواخته بود.

ابوالحسن خان صبا که خود صاحب شیوه و مکتبی خاص بود شاگردانی تربیت کرد مثل: حبیب اله بدیعی، مهدی خالدی و علی تجویدی و همایون خرم که هر یک از ایشان از خواص در نوازندگی ویلن بودند.

حبیب اله بدیعی مثل جمعی دیگر از تکنوازان برجسته در مایه ها و گوشه های گوناگون موسیقی ملی دست به یک نوعی بسط و گسترش زده، چرا که می دانیم ردیف موسیقی ایران با همه عظمت و وسعتی که دارد الگویی است برای آن هایی که واقعا روحیه یا حس بداهه نوازی دارند. تجربه ثابت کرده بداهه نوازی کار هر کسی نیست، به این معنا که یک تکنواز بداهه سرا علاوه بر تکنیکی بزرگ، احتیاج به دانشی وسیع و محفوظاتی بسیار دارد. وگرنه بداهه سرایی به نوعی تکرار مکررات می شود که خود به خود قابل شنیدن نیست.

حبیب اله بدیعی جهت شناساندن موسیقی اصیل ایران سفرهای متعددی به کشورهای افغانستان و آلمان و آمریکا و بلژیک و انگلستان نمود که هنرمندانی نظیر: جهانگیر ملک، فرهنگ شریف، مجید نجاحی، محمودی خوانساری، جمال وفایی و کورس سرهنگ زاده با وی همراهی و همکاری داشته اند. حبیب اله بدیعی برای کمک به مؤسسات خیریه، بیمارستان های مسلولین و معلولین و اماکن فرهنگی کنسرت های فراوانی برپا نمود.

دست اجل بسیار زود موسیقی اصیل ایران را از وجود پر برکت این استاد بزرگ بی نصیب ساخت و ضربه سنگین و بزرگی بر پیکر موسیقی اصیل ایران وارد نمود. هرچند از زمانی که ساز را از وی جدا کردند او فوت کرده بود.

حبیب الله بدیعی در سن ۵۹ سالگی در تاریخ ۱۳۷۱/۷/۲۹ به رحمت ایزدی پیوست. پیکر وی را در جوار امامزاده طاهر کرج به خاک سپردند. جایی که آرامگاه شاعران، نویسندگان و هنرمندان بزرگی است؛ چون احمد شاملو، هوشنگ گلشیری، غلامحسین بنان، گل نراقی، عبدالعلی وزیری، حسین قوامی، احمد عبادی، علی اصغریبھاری، حسن کامکار، مرتضی حنانه، امیرناصرافتتاح و بسیاری از دیگر هنرمندان.

منوچهر سهیلی
ناشر مولف
اردیبهشت ۱۴۰۱

سفر کنم

آهنگساز : حبیب اله بدیعی
دستگاه : دشتی (راستکوک)
کوک : می لا ر لا

$\text{♩} = 108$ ارکستر *trm*

4 8 13 18 23 28 32 $\text{♩} = 74$ شعر Rit..... 39 ارکستر شعر 2 1. 2. ارکستر 2 44 شعر *tr*

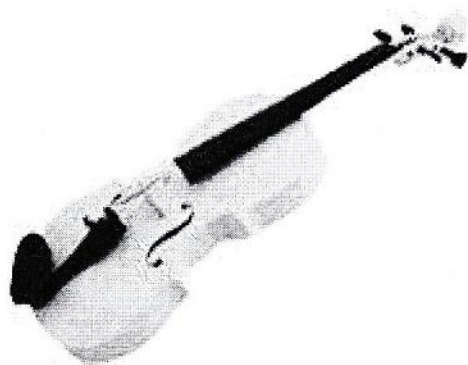

سفر کنم

آهنگساز: حبیب اله بدیعی
 دستگاه: دشتی (راستکوک)

ارکستر A شعر

 ارکستر شعر
 ارکستر B
 3 3 3 3 3 3 3 A=B
 2 trv شعر
 ارکستر
 2
 trv شعر
 1. 2.
 Rit.....

ناشر / مؤلف

منوچهر سهیلی